

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 2006**

(Υπόθεση C-90/06)

(2006/C 86/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους António Caeiro και Amparo Alcover, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Φεβρουαρίου 2006 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/49/EK <sup>(1)</sup> του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 2002/49/EK·
- επικουρικώς, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη ενημερώνοντας αμέσως την Επιτροπή περί της θεσπίσεως τέτοιων μέτρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 2002/49/EK·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

*Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα*

Η προθεσμία συμμορφώσεως προς την οδηγία 2002/49 έληξε στις 18 Ιουλίου 2004.

<sup>(1)</sup> ΕΕ 2002, L 189, σ. 12.

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 2006**

(Υπόθεση C-93/06)

(2006/C 86/36)

(γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη María Amparo Alcover San Pedro και τον Bernhard Schima, με

τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2006 προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2003/73/EK της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2003, για την τροποποίηση του παραρτήματος III της οδηγίας 1999/94/EK <sup>(1)</sup>, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·
2. να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

*Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:*

Η προθεσμία που είχε ταχθεί για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 25 Ιουλίου 2004.

<sup>(1)</sup> ΕΕ L 186, σ. 34.

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 2006**

(Υπόθεση C-94/06)

(2006/C 86/37)

(γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη María Amparo Alcover San Pedro και τον Bernhard Schima, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2006 προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2002/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου <sup>(1)</sup>, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·

2. να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

*Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:*

Η προθεσμία που είχε ταχθεί για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 18 Ιουλίου 2004.

(<sup>1</sup>) ΕΕ L 189, σ. 12.

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Högsta domstolen με διάταξη της 8ης Φεβρουαρίου 2006 στην υπόθεση Freeport PLC κατά Olle Arnoldsson**

**(Υπόθεση C-98/06)**

(2006/C 86/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Με διάταξη της 8ης Φεβρουαρίου 2006, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Φεβρουαρίου 2006, το Högsta domstolen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Freeport PLC και Olle Arnoldsson που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Πρέπει μια αγωγή, η οποία στηρίζεται σε προβαλλόμενη υποχρέωση πληρωμής μιας ανωνύμου εταιρίας κατόπιν αναληφθείσας δεσμεύσεως, να θεωρηθεί ότι αφορά ενοχή εκ συμβάσεως για την εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού των Βρυξελλών I, ακόμη και αν ο αναλαβών τη δέσμευση δεν ήταν κατά το χρονικό εκείνο σημείο ούτε νόμιμος αντιπρόσωπος ούτε εντολοδόχος της εταιρίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: αποτελεί προϋπόθεση για τη δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, πλέον των ρητώς προβλεπόμενων στο άρθρο αυτό προϋποθέσεων, το να μην έχει ασκηθεί η αγωγή κατά του εναγομένου που κατοικεί στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου με μοναδικό σκοπό να εκδικαστεί η αγωγή κατά άλλου εναγομένου από δικαστήριο διαφορετικό από εκείνο που θα ήταν άλλως αρμόδιο να εκδικάσει την αγωγή αυτή;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: πρέπει η πιθανότητα να ευδοκιμήσει η αγωγή κατά του

εναγομένου που κατοικεί στο κράτος της έδρας του δικαστηρίου να λαμβάνεται κατ' άλλο τρόπο υπόψη για να κριθεί αν υφίσταται κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1;

**Προσφυγή που ασκήθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 2006 από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου**

**(Υπόθεση C-100/06)**

(2006/C 86/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους B. Schima και J. Hottiaux, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 21 Φεβρουαρίου 2006, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεωπίζοντας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2003/66/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2003, για την τροποποίηση της οδηγίας 94/2/ΕΚ περί εφαρμογής της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας για τα οικιακά ηλεκτρικά ψυγεία και τους καταψύκτες, καθώς και τους συνδυασμούς αυτών (<sup>1</sup>) και, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας τις στην Επιτροπή, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
2. να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

*Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:*

Η προθεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2003/66/ΕΚ εξέπνευσε στις 30 Ιουνίου 2004.

(<sup>1</sup>) ΕΕ L 170, σ. 10.